

pen, door hem beoefend; vooral, indien niet een aantal staatkundige en andere betrekkingen hem daarin hinderlijk geweest waren; ten gevolge waarvan hij ook, op zijn aanhoudend verzoek, door deze Klasse, reeds sedert eenige jaren, onder de rustende Leden was geplaatst geworden.

LEONARD ALBRECHT KAREL VAN DELEN was de kleinzoon van den grooten EULER, wiens onmiddellijk onderwijs hij ook genoten had. Wanneer ik beweere, dat het gevoelen van deskundigen in hem een waardig Leerling van zulk eenen Meester erkende, acht ik, met weinige woorden, niet weinig van hem gezegd te hebben.

Beurtelings Krijgsman, Hoogleeraar in de Wiskunde, en Hoofdambtenaar bij den Waterstaat, heeft hij, in deze verschillende betrekkingen, de ondubbelzinnigste blijken zijner groote kunde aan den daggelegd; en, zoo de Gedenkschriften onzer Klasse hiervan geene blijken opleveren, is zulks daaraan toe te schrijven, dat zijne gezondheid reeds ongemeen verzwakt was, toen hij aan de Klasse toegevoegd worden konde; die hem dan ook, uit hoofde zijner zeer verwijderde woonplaats, slechts éénmaal in haar midden mogt zien, en thans reeds zijn verlies betreurt.

Nog korter mogten wij onder onze Medeleden tellen KAREL JOSEF VAN HOOREBEKE, wiens meer en meer toenemende roem, als Kruidkundige, hem, bij de laatste benoeming, eene plaats in ons midden verschaft had, maar wien de dood ons reeds ontrukkt heeft, vóór dat het ons gebeuren mogt, vruchten te plukken van dat Lidmaatschap.

De aankondiging, dat zijne *Flora van Oostvlaanderen*, door de Gentfche Maatschappij van Landbouw en Kruidkunde bekroond, het licht stond te zien, had ons nauwelijks verheugd, toen ons het berigt van zijn vroegtijdig afderven overviel, hetwelk, bepaaldelijk voor de Kruidkunde, als een wezenlijk verlies mag aangemerkt worden.

Dieper moeten wij echter het gemis voelen van ons Medelid, PIETER GLAVIMANS, wiens groote vaardigheid in den Scheepsbouw, en
in

in al, wat Werktuigkunde betrof, aan deze Klasse, van de oprigting van het Instituut af, te dienste stond, zoo lang zijne ligchaamskrachten zulks gedoogden.

Hen, die hem niet genoeg kennen mogten, behoeven wij slechts te wijzen op de *Schip-fluis*, voor het Dok te Medemblik, door welker vervaardiging hij het schrander ontwerp van een ander Lid dezer Klasse (*) zoo meesterlijk heeft uitgevoerd. En van welk pronkstuk van vernuft en eenvoudigheid, het mij te aangenamer is, hier in het openbaar te kunnen gewag maken, omdat hetzelfde nauwelijks bekend schijnt te zijn bij den Landgenoot, en toch, mijns inziens, meer lof verdient, dan menige andere vinding en onderneming, wier lof men dikwijls uitbazuint, nog vóór dat hare waarde bewezen, of haar wezenlijk nut gebleken is.

JOSEF BANKS, wien wij onder onze Geassocieerden tellen mogten, in een tachtigjarigen ouderdom overleden, is, als Natuur-onderzoeker, als Medgezel van COOK, op deszelfs togt om de Aarde, als veeljarig Voorzitter der Londonsche Maatschappij van Wetenschappen, en als Lid van alle Britfche en een groot aantal Buitenlandsche geleerde Genootschappen, te bekend, dan dat wij hem hier meer, dan bij name, behoeven te noemen.

Deszelfs Landgenoot, ARTHUR YOUNG, Korrespondent dezer Klasse, bereikte hijkans gelijken ouderdom. Ook zijn naam behoort tot diegenen, welke geheel de beschaafde wereld met achting noemt.

Brittanje's landbouw heeft aan hem de grootste verpligting, en zijne
ge-

(*) De Heer A. F. GOUBRIAAN, toen Inspecteur Generaal voor den Waterstaat van het Departement Holland, en thans één der Inspecteurs Generaal over den Waterstaat van dit Rijk.